

POSTANOWIENIE

Dnia 4 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale III Karnym w składzie:

Przewodnicząca: SSO Karolina Siwierska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu Jacka Derdy

po rozpoznaniu sprawy skazanego M. D.

na wniosek

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

postanawia

1. na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umorzyć postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego,
2. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

M. D. był karany sędownie następującymi wyrokami:

I. wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Gorzowie Wlkp. z dnia 1 lipca 1997 r. w sprawie o sygn. akt II K 53/97,

II. wyrokiem Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 28 stycznia 1998 r. w sprawie o sygn. akt II K 2119/97,

III. wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 4 sierpnia 2000 r. w sprawie o sygn. akt III K 325/98.

Ostatnim wyrokiem wydanym wobec skazanego był wyrok łączny Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 18 listopada 2004 r., sygn. akt III K 374/04. W postępowaniu tym uwzględniono wszystkie dotychczasowe skazania M. D.. Pismem z dnia 25 marca 2018 r. skazany wniosł o wydanie nowego wyroku łącznego.

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek M. D. okazał się niezasadny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Wniosek skazanego o wydanie wyroku łącznego obejmuje bowiem te same skazania, które były już brane pod uwagę w poprzednim postępowaniu zakończonym wydaniem wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 18 listopada 2004 r., sygn. akt III K 374/04. Wyrok ten jest prawomocny i podlega wykonaniu. W tej sytuacji zachodzi oczywista bezpodstawność wniosku o wydanie kolejnego wyroku łącznego z uwagi na tzw. powagę rzeczy osądzonej stanowiącą przesłankę umorzenia postępowania, o jakiej mowa w art. 17 § 1 pkt. 7 k.p.k. Zgodnie z treścią tego przepisu Sąd umarza postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby, gdy zostało prawomocnie zakończone albo wszczęte wcześniej toczy się. Sąd podzielił przy tym stanowisko Sądu Apelacyjnego w Białymstoku zawarte w postanowieniu z dnia 12. 12. 1997 r. (II AKz 305/97, OSA 1998/10/61), zgodnie z którym, jeżeli weźmie się pod uwagę fakt, że postępowanie w kwestii wyroku łącznego, choć może mieć miejsce tylko i wyłącznie w stosunku do zbiegających się skazań prawomocnych, nie należy do postępowania wykonawczego, a jest ono w gruncie rzeczy dalszym ciągiem i uzupełnieniem postępowania jurysdykcyjnego, to w tej sytuacji, po wpłynięciu wniosku o wydanie wyroku łącznego, sąd powinien rozważyć m.in. czy nie zachodzi oczywista bezpodstawność zgłoszonego w tej kwestii wniosku. A ta może między innymi wynikać z art. 11 pkt. 7 k.p.k. (obecnie art. 17 § 1 pkt. 7 k.p.k.) – prawomocność ukończonego w tej kwestii postępowania (powaga rzeczy osądzonej).

Biorąc pod uwagę fakt, że taka właśnie sytuacja ma miejsce w niniejszej sprawie, brak jest podstaw do uwzględnienia wniosku skazanego i wydania kolejnego wyroku łącznego, wobec czego Sąd umorzył postępowanie.

Na marginesie Sąd wskazuje, że w niniejszej sprawie nie znalazły zastosowania przepisy rozdziału IX k.k. w brzmieniu po nowelizacji, która weszła w życie w dniu 1 lipca 2015 r. Zgodnie bowiem z art. 19 ustawy z dnia 20.02.2015 r. o zmianie ustawy-Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 20.03.2015 r.) przepisów rozdziału IX ustawy, w brzmieniu nadanym tą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. W niniejszej sprawie sytuacja taka nie miała miejsca albowiem wszystkie wyroki skazujące M. D. zapadły przed dniem 1 lipca 2015 r.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie przepisów powołanych w pkt. 2 postanowienia.

SSO Karolina Siwierska